

טוב לחסות בה'

הדלקת נרות: 18:47
יציאת השבת: 19:48
רבינו תם: 20:22
ס"פ "תוספת תפילות"

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

לעבור את החיים באמונה!

שביעי של פסח ופרשת שמעוני!

קבעו רבותינו את יום שביעי של פסח כיום טוב בפני עצמו, מפני שביום זה הגיעו עם ישראל אל ים - סוף, והיו המצרים רודפים אחריהם להורגם. עם ישראל עמד במבוכה, הם מלפניו, המצרים מאחוריו, מסביב המדבר.

עמד משה רבינו וזעק לקב"ה: "רבונו של עולם, תציל אותנו". ענה לו הקב"ה: "אל דאגה, כנסו לתוך הים, ובכח האמונה בי, תצליחו לעבור אותו" (אור החיים הקדוש). לימד אותנו הקב"ה שאת ים - החיים ניתן לעבור בשמחה ובהצלחה רק בכח האמונה בה' ובהשגחתו.

ישנו יהודי תלמיד חכם המתגורר בבני - ברק, המוכר לרבים מאנשי העיר. אותו יהודי הוא תלמיד של הרב שך זצ"ל, והוא ואשתו זכו ל-5 ילדים, אך למרבה הצער 2-3 מתוכם נולדו פגועים במוחם וגופם משעת הלידה, ומאז הם לא

לקרוע את ים סוף לגזרים

מסוגלים לתפקד בכוחות עצמם וזקוקים לסיוע צמוד בכל דבר ודבר. אותו יהודי ואשתו צמודים אליהם וצריכים לסחוב את כל הקשיים. כיצד בטח תחשבו שנראה יהודי שכזה? בטח שבור, מסכן, עצוב...

אך אותו יהודי מוכר ביותר על תושבי בני ברק, דווקא עקב שמחת-החיים הרבה שלו. הוא הולך ברחוב מחייך ושמח. שאלו אותו אנשים רבים: "כיצד אדם שרוב בניו פגועים מלידה, חי בשמחה כה גדולה וממש נהנה מכל רגע בחיים ולא נשבר כלל?..."

ענה להם אותו תלמיד חכם: "אני מאמין ויודע שיש לי אבא בשמיים שהביא אותי לעולם לשליחות מסוימת. אדם רגיל שעובד וחי את יומו כרגיל, אינו יודע מה התיקון שבגינו הוא נשלח לעולם ומהם הניסיונות שעליו לעבור כדי לתקן את נשמתו, אך כשאני קם בבוקר ורואה את 2-3 ילדי הפגועים והזקוקים לעזרה צמודה - אני יודע שזו השליחות שלי בעולם!.

לפני שירדתי לעולם פסקו לי שזוהי השליחות שצריכה למלא נשמתי בזה העולם, אם כן מדוע אעבור את תקופת השליחות בצער ובעצבות, הרי בכל מקרה אצטרך למלא את השליחות הזו, שהיא כולה אך ורק לטובת נשמתי לנצח נצחים - אז מדוע שאבצע אותה במרמור כל חיי? אם זה מה שנתן לי ה' יתברך, אז זו המתנה הכי גדולה שיש לטובתי!".

אותו יהודי תלמיד חכם מקדש שם שמיים גדול עם שמחת החיים המיוחדת שלו, כי הוא יודע שהוא אורח זמני בעולם הזה, ובכל דבר שיארע לו ויגיע אליו, זה מאת אביו הרחמן, אבא שבשמיים, לכן הוא רק שמח ומחייך.

זה מה שאמר הקב"ה למשה: את ים סוף אפילו אפשר לעבור - אך רק בכח האמונה וביטחון בבורא העולם. * אמרו רבותינו ז"ל: "קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף", וכן "קשים מזונותיו של אדם כקריעת ים - סוף", וכותבים הספרים הקדושים שמכיוון שבשביעי של פסח נקרע הים לבני ישראל עם הניסים הגדולים שבו, על כן יום זה הוא סגולה רבה להתפלל ליזכות בזיווג הגון ובפרנסה מבורכת לכל השנה.

לכן, סגולה גדולה בלילה זה, בחצות לילה זה, שאז חוזרת ההתעוררות והשפעה בשמיים של קריעת ים - סוף, לקרוא את שירת הים (וכן 'פרקי שירה' של שירת הבריאה, וכמו כן את פרשת 'המן', בפרשת בשלה, המסוגלת מאוד לפרנסה). (הרב בר ששת והרב מנחם וייס שליט"א).

הבעל שם טוב הקדוש היה נוהג לאכול ביום שביעי של פסח שלוש סעודות. הסעודה השלישית הייתה נקראת 'סעודת משיח', משום שביום זה מאיר גילוי הארת המשיח. הבעל שם טוב הקדוש היה נוהג לומר: "שמיני עצרת (שמחת תורה) הוא זמן השמחה, אך שביעי של פסח הוא המקור של כל השמחה".

כותב בעל ה"חמדת ימים": "מנהג טוב לטבול טרם הגיע ליל שביעי של פסח, ויכנס לחג כשהוא לבוש בבגדי לבן מפני קדושת היום. וכשיגיע לביתו אחר התפילה בלילה זה, ישורר על שולחנו שירים ושבח לבורא עולם על ניסי קריעת ים סוף, ויספר לבני ביתו על הניסים הרבים שהיו בקריעת ים סוף". ומסיים ה'חמדת ימים' שיום זה הוא עת רצון גדולה להתפלל על ביאת הגואל.

לרפואה פרנסה
ההצלת: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה. הרב שמעון בן בכריה. הרב יעקב חי בן מרגלית. מ"ס מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. אורי חי בן רינה. משה בן מרים, יעקב בן מלכה, הילה, לאה, מרים בנות ליאורה לויסה. ליאורה לריסה בת יצחק זוליתו, דליה בת ברוריה, שולמית בת חתון וברוך בן ג'ורג'יה, אבישי דוד בן ברכה, ברכה בת דורה דבורה.
זיווג הגון - לינור בת ברכה, יהודה בן מלכה, יעקב בן מלכה, יהודה צבי בן דבורה, אסי בן שולמית נצחונה.
זרע בר קיימא - הגיית בת מרגלית, שרון בן מלכה. סיגלית בת מויל, מלכה בת מונס, פרידה בת עמליה, שלום בן יונה.
לעלוי-נשמת - הרב אלעזר בן שמחה, הרב מרדכי אליהו בן מויל, הרבנית בת שבע בת שיינה חיה, מלכה בת אסתר, תמרה בת מויל. מויל בת דוד ובת שבע. יוסף בן גוהר. פואד לוי. יריב בן גאולה. אברהם בן אלה. ישעיהו בן יצחק. רות בת נוסרת יצחק בן עליזה. יוסף בן אנגלינה. אפרים בן רחל. ר' יצחק בן טיפחה, ר' שמעון בן סאסי סופיה, גבריאל בן סמינה. מרדכי חי ושושנה בני יונה ומנחם. אופירה בת רומית. רחמים בן צ'חלה. אסתר בת עישה, שלום בן תמוז, דוד בן אסתר, רחל בת קלמי. אליהו מאיר בן סימי אספרן, עובדיה כהני

רוצים הקדשה שנתית? צלצלו... 0506425002

איך מכשירים מדיח כלים לפסח? כיצד מכשירים סירים ואזני כלים?

1. האם מותר לשמוע שירים בימי העומר?
 גם הנהוגים להקל בכל ימות השנה לשמוע שירי קודש המלווים בכלי נגינה, דרך הרדיו, נכון שיחמירו בימי הספירה שלא לשמוע בהם שירים המלווים עם כלי נגינה, או שמיעת כלי שיר.

ומכל מקום, שירה בפה לכבוד ה' – מותרת. ובשמחת מצוה כגון מילה, פדיון הבן (ואף שלא בזמנם), סיום מסכתא או בר מצוה – מותר לשמוע שירי קודש המלווים בכלי נגינה, שבכל שמחת מצוה יש להקל בדבר. ולכן מותר להשתתף בתהלוכת הכנסת ספר תורה בימי הספירה, עם כלי זמר.

2. האם מותר להתגלח בימי העומר?
 * החרדים לדבר ה' נזהרים גם לגבי גילוח הזקן, שלא לגלח בימי העומר. ואמנם יש אנשים שהדבר קשה להם מאד להמתין כל כך לגילוח הזקן, ולכן נהגו היתר לגלח בר"ח אייר. וסמכו על הגאון הרדב"ז שהתיר בזה. (והחוששים שלא להתגלח בר"ח – מתגלחים בערב ר"ח).
 ויש אומרים שאם מצטער הרבה כשאינו מגלח זקנו בעומר, והוא במקום צורך גדול – יכול

סגולות לרפואה ובריאות איתנה!
(1) מובא בספר 'חרדים': "אדם הסובל מכאבי רגליים, יקבל על עצמו לקיים את החיובים המוטלים על רגליו של אדם, כגון: ללכת ולבקר חולים, ללכת ולנחם אבלים, ללכת לשמח חתן וכלה וכדומה".
(2) כותב השו"ת "שם אריה": "אדם שסובל מבעיות ברגליים או מכאבי רגליים – ירבה לתרום נרות לבתי כנסיות – ושב ורפא לו".
 מוסיף השו"ת "שם אריה" וכותב: סגולה לרפואת הרגליים: יאמר את פרק קמ"ב בספר התהילים במתינות ובכוונה.

סגולות לרפואה ובריאות!

(3) כותב ספר "המידות": אדם הרגיל לבשר בשורות טובות למשפחתו, לידידיו ולכל אדם מישראל – מובטח לו שלא יסבול מכאבי רגלים.
(4) כותב הספר 'אורך ימים' בשם גדולי ישראל: "לימוד בספר 'חובת הלבבות' מידי יום ביומו – בכוחו לרפאות כל מחלות לב".
(5) אומרים גדולי ישראל: "אדם שניטל ממנו כח הדיבור בפתאומיות – יקח ערבה ואפיקומן, יכתשם היטיב, ימתיקם וישיםם בפיו".
(6) מובא בשם הרב שרעבי זצ"ל: "אדם שחוש הריח שלו נפגם (בד"כ קורה אחר גיל 50) – ירחיק את העשן הנודף מנר ההבדלה לאחר כיבויו" (מתוך הספר 'עצה ותושיה' – 5707894-03)

האם מותר לאכול אורז בפסח? - ההלכות מתוך הילקוט יוסף -

להקל לגלח הזקן בכל ערב שבת לכבוד שבת. ומכל מקום טוב וראוי מאד להחזיק במנהג זה שלא לגלח גם הזקן.

3. שכחתי אם ספרתי העומר אתמול או לא?
 * מי שנסתפק אם ספר העומר בלילה הקודם, או שנסתפק אם ספר אתמול את המספר הנכון או לא – בכל זאת יוכל לספור מכאן ולהבא בברכה, מטעם ספק ספקיא.

4. ומה עושים שלא יודעים כמה היום לעומר?
 * מי שנספק כמה היום לעומר, ואינו יכול לברר, וכגון שנמצא במדבר או בעיר לא יהודית] – יספור מספק את ב' הספירות בזה אחר זה בלי ברכה, ולמחרת בלילה שכבר ידע המספר יספור מכאן ואילך בברכה.
5. שכח ולא ספר ספירת העומר – אינו יכול יותר לברך על ספירת העומר מהלילה שלאחר מכן והלאה, אלא יספור בלא ברכה. וכן אם טעה ומנה מספר אחר, ולא נזכר עד הלילה השני – אינו יכול לספור עוד בברכה. וכל זה כששכח לספור לילה ויום, אבל אם נזכר ביום – יספור המנין של אותו יום בלא ברכה, ושוב יוכל לספור בלילות שאח"כ.

להקשיב גם שלא מעביתן!

לעיתים תיסוב השיחה אודות נושאים הקרובים לליבה של אשתו אך רחוקים ממחשבת הבעל. וכאן מתחילה עבודתם של בני הזוג – להקשיב גם לדברים שלא מעניינים אותם!
 וכאן צריך לומר כי יותר משחשוב הדיבור כאמצעי לקשר, חשובה ההקשבה.
 אדם נקשר אל מי שמקשיב לו. ובפרט כשאישה פורקת את מצוקותיה לבעלה, הרי בהקשבתו הוא מקיים את העוֹבוֹ תעוֹבוֹ עמה, ועוזר לה לשאת את המשא הכבד.
 על פי רוב, עצם סיפור הדברים, והידיעה שיש לב רחום ששומע אותם מפחיתה את עוצמת הבעיה.
 בכוחה של השיחה, אפילו כשאין לבעל כל פתרון להציע, לפתור את בעיותיה של האישה.
 ונסיים בקושייתו הידועה של היחידושי הרי"ם: מהי קללתו של הנחש "עפר תאכל", והרי בעפר יש ברכה שהוא מצוי בכל מקום? התשובה היא, כי היא היא הקללה.
 הנחש אינו צריך לבקש על מזונותיו, הם מצויים לו בכל מקום. הוא הפסיד את היכולת לבקש את צרכיו – לשוחח עם בוראו!
 התפילה היא הקשר בין האדם ליוצרו.
 אנו מתפללים שלוש פעמים ביום, משבחים ומספרים את צרכינו להקב"ה, פורקים את צרותינו לפניו ויודעים כי יש מי שמקשיב לשיחתנו, על ידי זה אנו מתקשרים לבורא עולם.
 להבדיל, גם בין בני הזוג נוצר הקשר על ידי שיחה, על ידי הדיבור וההקשבה, לכן מחובתו של האיש לשוחח עם אשתו שיחה שהיא אינה אמצעי אלא מטרה. וחובת שניהם להקשיב זה לזה בסבלנות.

למדנו בשבת שעברה שהגבר משתמש בשיחה כאמצעי להשגת צרכיו. מה המשמעות של הדבר?
 המשמעות היא שבכוח הדיבור הוא מבקש, מתאם, מבהיר את חפצו ומוליך אל המטרה אליה הוא חותר. אפילו שיחת רעים שהוא משוחח עם חבריו היא אמצעי כדי לשהות בקרבתם.
 אצל האישה משמשת השיחה גם לתכלית נוספת. נוסף על היותה אמצעי ליצירת קשר היא משמשת לה גם מטרה בפני עצמה.
 היא מחפשת חברה כדי שיהיה לה עם מי לשוחח. האישה רוצה לשוחח בשביל לשוחח, שיחה לשם שיחה.
 לא לחינם נטע בה הבורא באישה את הצורך בשיחה. כוח השיחה שנטלו הנשים מסייע להן בגידול הילדים.
 כשהיא משוחחת עם ילדיה אודות רגשותיה, היא גורמת להם להיפתח בפניה ולספר לה את רחשי ליבם. כך היא יכולה להיטיב להבין אותם ולזוהת את מצוקותיהם.
 השיחה משמשת לאישה קשר עם הסובבים אותה ועם בעלה.
 היא משתמשת בשיחה גם כמבחן ומודד עד כמה בעלה באמת מעריך אותה. כשהיא רואה שבעלה משוחח עמה בעניין רב ולא רק כדי לצאת ידי חובה, זה סימן בעבורה כי הוא מעריך אותה וקשור אליה.
 שיחה של השגת צרכים גרידה אינה מספקת אותה. שיחה גברית וטכנית לא ממלאה את צרכיה. היא זקוקה לשיחה שתקשר ביניהם. שיחה שהיא אינה אמצעי אלא מטרה.
 בשיחה שכזו לא תמיד יתאים תוכנה לעניין של הבעל, שאופיו גברי.

לעיתים תיסוב השיחה אודות נושאים הקרובים לליבה של אשתו אך רחוקים ממחשבת הבעל. וכאן מתחילה עבודתם של בני הזוג – להקשיב גם לדברים שלא מעניינים אותם!
 וכאן צריך לומר כי יותר משחשוב הדיבור כאמצעי לקשר, חשובה ההקשבה.
 אדם נקשר אל מי שמקשיב לו. ובפרט כשאישה פורקת את מצוקותיה לבעלה, הרי בהקשבתו הוא מקיים את העוֹבוֹ תעוֹבוֹ עמה, ועוזר לה לשאת את המשא הכבד.
 על פי רוב, עצם סיפור הדברים, והידיעה שיש לב רחום ששומע אותם מפחיתה את עוצמת הבעיה.
 בכוחה של השיחה, אפילו כשאין לבעל כל פתרון להציע, לפתור את בעיותיה של האישה.
 ונסיים בקושייתו הידועה של היחידושי הרי"ם: מהי קללתו של הנחש "עפר תאכל", והרי בעפר יש ברכה שהוא מצוי בכל מקום? התשובה היא, כי היא היא הקללה.
 הנחש אינו צריך לבקש על מזונותיו, הם מצויים לו בכל מקום. הוא הפסיד את היכולת לבקש את צרכיו – לשוחח עם בוראו!
 התפילה היא הקשר בין האדם ליוצרו.
 אנו מתפללים שלוש פעמים ביום, משבחים ומספרים את צרכינו להקב"ה, פורקים את צרותינו לפניו ויודעים כי יש מי שמקשיב לשיחתנו, על ידי זה אנו מתקשרים לבורא עולם.
 להבדיל, גם בין בני הזוג נוצר הקשר על ידי שיחה, על ידי הדיבור וההקשבה, לכן מחובתו של האיש לשוחח עם אשתו שיחה שהיא אינה אמצעי אלא מטרה. וחובת שניהם להקשיב זה לזה בסבלנות.

למדנו בשבת שעברה שהגבר משתמש בשיחה כאמצעי להשגת צרכיו. מה המשמעות של הדבר?
 המשמעות היא שבכוח הדיבור הוא מבקש, מתאם, מבהיר את חפצו ומוליך אל המטרה אליה הוא חותר. אפילו שיחת רעים שהוא משוחח עם חבריו היא אמצעי כדי לשהות בקרבתם.
 אצל האישה משמשת השיחה גם לתכלית נוספת. נוסף על היותה אמצעי ליצירת קשר היא משמשת לה גם מטרה בפני עצמה.
 היא מחפשת חברה כדי שיהיה לה עם מי לשוחח. האישה רוצה לשוחח בשביל לשוחח, שיחה לשם שיחה.
 לא לחינם נטע בה הבורא באישה את הצורך בשיחה. כוח השיחה שנטלו הנשים מסייע להן בגידול הילדים.
 כשהיא משוחחת עם ילדיה אודות רגשותיה, היא גורמת להם להיפתח בפניה ולספר לה את רחשי ליבם. כך היא יכולה להיטיב להבין אותם ולזוהת את מצוקותיהם.
 השיחה משמשת לאישה קשר עם הסובבים אותה ועם בעלה.
 היא משתמשת בשיחה גם כמבחן ומודד עד כמה בעלה באמת מעריך אותה. כשהיא רואה שבעלה משוחח עמה בעניין רב ולא רק כדי לצאת ידי חובה, זה סימן בעבורה כי הוא מעריך אותה וקשור אליה.
 שיחה של השגת צרכים גרידה אינה מספקת אותה. שיחה גברית וטכנית לא ממלאה את צרכיה. היא זקוקה לשיחה שתקשר ביניהם. שיחה שהיא אינה אמצעי אלא מטרה.
 בשיחה שכזו לא תמיד יתאים תוכנה לעניין של הבעל, שאופיו גברי.

מצווה במסירות נפש!

אומרים רבותינו (אבות דרבי נתן, ג'): "טוב אחת בצער – ממאה שלא בצער". מצווה אחת שעושה האדם בצער ובטורח רב, שקולה כמניין של 100 מצוות שאדם רגיל עושה אותם ללא מאמץ.

כי לפי המאמץ והטורח במצווה – כך גם גדל השכר, והברכה שאליה זוכה האדם. מסופר על הצדיק הרב דוד שמשון פינקוס זצ"ל שזכה להיות ראש ישיבה ותלמיד חכם גדול ואף היה צדיק ומקובל, שפעם סיפר מה הסוד בחייו, שלדעתו, בזכותו הוא הגיע לכל מעלתו ודרגתו הרוחנית: "בהיותי בחור בישיבת 'בריסק' התגוררתי בדירה משותפת עם עוד בחורים, ובליל בדיקת חמץ נותרתי לבדי בחדר מגורי. בשעה המיועדת נהגתי כמצווה עלינו מדינא דרבנן: "אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר".

עמדתי בפתח הגג והעייפות התפשטה בכל איבריי. כמעט ולא היה לי כח הכרעה מה מוטל עלי לקיים בשעה זו, והנה אזרתי חיל בעוז וגמרתי אומר בליבי: "אקיים את החיוב בכל לב עד מסירות כל הכוחות ויהי מה, לא אוותר ליעדר הרע ולא אשבר!".

אספתי את כוחותי, ירדתי לבית, מילאתי דלי מים, עליתי עימו למעלה לעלייה והתחלתי במלאכת.

בחור ישיבה בודד עומד אי-שם, קרוב לחצות ליל בדיקת חמץ, ומתחיל בניקוי גג מאבק ולכלוך של שנים רבות...

מפעם לפעם כשהתבוססתי בלכלוך וכוחותי הלכו ואזלו, נכנסו בראשי שאלות ותמיהות: "האם וודאי שאני עושה כאן מעשה מצווה?"

אותו הלילה. הרגשתי קירבת אלוקים. הייתי בהתרוממות גדולה. נהפכתי לאדם אחר! כך ממש, עד סוף הסדר לאחר חצות.

כשנגמר ה"סדר" לא הייתי מסוגל ללכת לישון... נשארתי ער כל הלילה ועסקתי בסיפור יציאת מצרים – כזו הרגשה של קירבת אלוקים לא היתה לי מיום עמדי על דעתי, וכל זאת אחרי שאני לילה קודם לא ישנתי כלל.

בתחילה חשבתי שהרגשה מרוממת כזו שייכת רק לליל סדר, אך גם למחרת בבוקר ובמשך כל היום המשכתי להרגיש אותו טעם נפלא של קירבת אלוקים.

בדיקת החמץ בכל הדירה התארכה שעה ארוכה, ועוד שעה, ועוד כמה שעות, המלאכה היתה קשה. התעייפתי. מאד. ובסיום המצווה התיישבתי על מקומי יגע ושבע רצון מקיום ההלכה כדינה. לפתע, נרתעתי לאחורי: "אוי, עלית הגג!", הרהרתי וקמתי ממקומי כנשוך נחש, "הרי אין מי שיבדוק את העליה, גם השכנים הגרים בבנין לא בדקו שם, ועליית הגג מה תהא עליה? הרי מבואר בשו"ע: "חדרי הבית והעליות צריכים בדיקה!".

ומשנענתי לעצמי שאכן מצווה דרבנן יש כאן, התחזקתי עוד ועוד – עד קרוב לעלות השחר!!

לקראת סוף הלילה, הדלקתי את הנר והתחלתי בבדיקת חמץ. אצבעותיי רעדו ועיניי נעצמו וממש סמוך לקריאת התרנגול סיימתי את חיוב בדיקת החמץ.

בבוקר, בתפילת בשחרית וכל שכן אח"כ הייתי עייף מאד, לנוח לא יכלתי עקב טרדות החג: שריפת חמץ וכל שאר המצוות וההכנות, וחשבתי בליבי: "מי יודע איזה ליל סדר כבר יהיה לי כשהעייפות תכריע אותי!"

(אתם מכירים את זה שבאות לפתע מחשבות: מדוע עשיתי את זה? הלך לי כל ליל הסדר...).

והנה... הגיע ליל הסדר, כשאני כבר לא ישנתי יומיים, איך יראה ליל הסדר שלי?...

ממשיך הרב פינקוס זצ"ל ומספר: "והנה בשעה זו החל לפעפעע בי טעם חדש מתוק מאד. חשבתי באור גדול, התחלתי לומר את ההגדה וכוה טעם לא טעמתי מעודי בכל מילה ותיבה. כשאכלתי את המצה הרגשתי שאני מוכן גם למסור נפש על אכילתה ואור גדול היה לי כל

ביום טוב אחר הצהריים חשבתי לנפשי: "מי יודע אם ההרגשה תמשיך, אולי התחושות היקרות שייכות רק ליום החג הראשון של פסח". אך גם למחרת בחול המועד הרגשתי עוד רוממות וההרגשות הנעלות המשיכו לקונן בי, עד שבמשך כל ימי המועד לא הייתי מסוגל להתנתק מהגמרא – לא עסקתי בדבר אחר מלבד קירבת אלוקים.

וכשהסתיים החג, עלתה מחשבת צער בליבי עד שבכיתי: "כוה יו"ט נפלא היה לי, ומה יהיה מהיום ואילך?" מיאנתי להיפרד מהפנימיות והאור של ימות החג שעברו עלי. בשנה ההיא חל יום שבת קודש אחר יו"ט אחרון של פסח. התחזקתי בעצמי וחשבתי: "הרי מחר יחול שבת קודש, והלא שבת מקודשת יותר מיו"ט שהרי בשבת נאמר "וקידשתו מכל הזמנים"... ודעו שבאותה שבת חשתי לראשונה מהו טעם שבת קודש, ולראשונה הבנתי את ענין שבת קודש! מעיד הרב פינקוס זצ"ל על עצמו: "ומאז החלה כל עלייתי! "אם יש לי משהו היום, הרי שהכל מכוחה של מצווה אחת דרבנן של בדיקת חמץ שנאחזתי בה וקיימתי במסירות נפש!". (תפארת שמשון, הובא באור דניאל) כמה פעמים חושב האדם: אם אעשה את המצווה הזו – הרי אפסיד מכך בהמשך... לדוג: אם אקום מוקדם לתפילה, כל היום ילך לי – אך אומרים רבותינו שכאשר אדם מוסר נפשו למען המצווה, הקב"ה לא מקפח אותו ועושה שהוא לא יפסיד מכך! לאדם אסור לעשות חשבונות – ממצווה לא מפסידים, כי "גדולה מצווה אחת בצער יותר ממאה שלא בצער".

אדם שמוסר נפשו על המצווה, זוכה לברכה כל כך רבה, והקב"ה מסייע לו בסיוע מיוחד ומעל הטבע, כשם שהוא עשה מעל הטבע.

אסור להצטער משום מצווה שעשינו – ממצוות לא מפסידים! גם אם לא ישנתי יומיים בגלל שערךתי בדיקת חמץ בעליית הגג, שהיא בכלל לא שלך – לא תפסיד מכך! הקב"ה רואה שמסרת נפשך על המצווה, והוא ישלם לך על כך בגדול, אפילו עד כדי כך שלא רק שתהיה ער כל ליל הסדר, אלא שזה יהיה הליל סדר המתוק ביותר בחיך!

ספטה האשה על יהודי

ספטה האשה על יהודי

הרב מיכאל
ציון שליט"א

יום שביעי של פסח, הוא היום בו נקרע ים – סוף לעם ישראל, לכן, כותבים הספרים הקדושים שיש בו סגולה גדולה לבקש על קבלת הזיווג המתאים משורש הנשמה. אומר שלמה המלך: "האלוקים עשה את האדם ישר, והמה בקשו חשבונות רבים" – הקב"ה ברא את האדם בצורה ישרה, אך לעיתים עקב מעשיו של האדם הוא עוצר את השפע ומקשה את חייו.

מובא בשם הזוהר הקדוש: אחד מהדברים העוצרים את הזיווג של האדם הוא פגיעה שפגע במישהו בעבר, והקפידיא של אותו אדם, עוצרת לו את המזל. "יש דין ויש דייקן". דבר זה צריך להיחרט בליבו של כל אדם. על כל מעשה שאנחנו עושים, על כל מילה שאנחנו מוציאים מהפה – יש חשבון מפורט. שום דבר לא נעלם או נשכח.

סיפר הרב יצחק זילברשטיין שליט"א: "הגיעה אליו אשה וכבר בתחילת דבריה, היא פרצה בבכי נסער שהיה קשה להרגיעה. היא לא היתה מסוגלת להוציא מילה מהפה. היא בכתה ללא סוף.

לאחר דקות ארוכות החלה לספר לי: "כבוד הרב, במקום בו אני עובדת יש 5 נשים, חברותיי לעבודה, שתמיד היו פוגעות על ימין ועל שמאל, ללא רגש ורחמים". "גם אם אשב כאן שעה ארוכה, לא אוכל לתאר בפני הרב את מעלליהן של הנשים הללו כלפיי", אמרה האשה כשדמעות בעיניה, "הן העלילו עליי עלילות שווא שלא היו ולא נבראו, הם הציקו לי בצורה חמורה, ביישו אותי בפומבי לעיני כולם, ועוד דברים רבים שקשה לספרם...".

הן התנהגו אליי כך במשך תקופה ארוכה. תקופה ארוכה וקשה שחייתי כל יום במרידות ובצער, ימים ולילות של ממש". "ואני", המשיכה האשה הבוכה לספר, "לא הגבתי להן כלל וכלל! פגעו בי ושתקתי. צחקו ממני אך לא החזרתי שום מילה. הכלימו אותי בפהרסיה ומילאתי את פי במים, כיוון שרציתי להיות מן הנעלבים ואינן

עולבין, שומעין חרפתן ואינם משיבין – הזוכים להיות האהובים ביותר על רבוננו של עולם". "ובסופו של דבר קרה הגרוע מכל... הקב"ה גבה את שלו", אמרה האשה כשהיא ממררת בבכי, "כל חמשת הנשים שפגעו בי תמיד, נתקפו במחלה הקשה! אף אחת לא יצאה בלא פגע", היא אמרה בצער רב כשדמעות חונקות את גרונה. "לאחר שנודע לנשים האסון הנורא שפקד אותן, הן ידעו מיד את הסיבה שבגללה הן חלו חמשתן יחדיו, ושלאחר לי שליחים רבים כדי שאסלח להן על כל מה שעשו לי.

"אבל מה אומר ומה אדבר", מיררה האשה בבכי, "גם אם הוציא מפי את המילים: 'סלחתי', לא יהיה זה בלב שלם, לאחר כל הימים והלילות בחיי שסבלתי ובכיתי שעות רבות בגללן".

מסיים הרב ואומר: "זה מה שקורה שאדם עושה מעשים ללא חשבון שיש מי שרואה אותו בשמיים, ועל כל פעולה שעושים מקבלים שכר או עונש.

יש מי שמנהל את העניינים מלמעלה ומשלם לכל אדם כמעשהו. כי הקב"ה לא שוכח מאומה. והחמור ביותר הוא שכאשר אדם פוגע בשני ולא מתנצל, אז השני כבר לא מסוגל לסלוח".

לעיתים צוחק האדם על חשבון חבירו ומתנחם

באומרו: "זה היה בצחוק", אך אולי אותו זה הצחיק, אך את חברו – בכלל לא. כי בכל אדם יש נשמה טהורה והרגישה שנטע בו בורא העולם, ולכל אחד יש נימי רגש מיוחדים שאין לאחרים, וכל אחד פגיע בצורה אחרת, ולעולם לא תדע האם חברך נפגע מאותו צחוק או לא. (מהספר 'ברכי נפשי') לכן הפתרון הוא לא לפגוע באף אדם!

לא לומר שום דבר העוסק בגנות השני, ואף לא בצחוק! כי הצחוק הזה עלול להפוך לדבר רציני והאדם עתיד לתת על כך את הדין. כמו שראינו בחמשת הנשים שנתקפו כולן במחלה הקשה בפתאומיות, כי הקב"ה ראה את בתו המסכנה והמושפלת וחיכה שהן יתחרטו על מעשיהן ויבקשו ממנה סליחה. אך כשראה בורא העולם שהן ממשיכות במעשיהן, ובתו האהובה אפילו שותקת ולא מחזירה להן, כשימים ולילות שלמים היא מגיעה לביתה ופורצת בדמעות שלישי לפני אביה שבשמים שירחם עליה – הוא לא יכל לעבור על כך בשתיקה והם נענשו על כך בחומרה רבה.

כעת הן מתחננות ומבקשות סליחה – אך כעת זה מאוחר מידי. הגזירה יצאה מלפני ה'. כי הקב"ה אוהב כל בן יהודי ובת יהודיה שלו אף אם קלקל הוא את מעשיו.

ומי שפוגע בהם – פוגע באבא שלהם שבשמיים, כי הן הנשמות שלו שירדו לעולם. לכן, אף ביום קדוש זה כשביעי של פסח שיש עת רצון גדולה לאדם לבקש על מזונו וזיווגו שיגיע אליו בקלות ובנחת, צריך הוא תחילה לבדוק אם יש מי שפגע בו חלילה, אשר אולי בגינו נעצר מזלו והשפע שלו.

וממילא כשיהיה אהוב על הבריות, יהיה אהוב על המקום, וימשיך לבקש על זיווגו ופרנסתו, והקב"ה ישלח לו אותו בזמן הנכון ביותר. ומה גדולה מעלתו של אדם השומע בזיונו וחרפתו וסובל בשקט ולא עונה, שמלבד כך שנעשה אהובו של הקב"ה, אומרים התנאים הקדושים בתלמוד, שבאותו רגע מתבטלות מעליו 100 פורענויות ואסונות שהיו צריכות לבוא עליו. חג שמח ושבת שלום!

תגובות: 050-6425002
 תלמי: אשה כפול 9, ת"א, אש"א
 daniel777achiel@gmail.com

אלהו מלאך הברית הנה שלך לפניך
 ברכת ה'
מוהל
 מומחה ומוסמך
הרב אברהם חיו נ"י
 בברכת והסכמתם של הרבנים הגאונים שליט"א
 הרב שלמה גלבר הרב שלמה גלבר
 נייד: 03-5335249 / 050-2733165 / 052-6425939

ההקדשה המרכזית!
 העלון מוקדש לרפואת: יונה חממה סלומי בת תורכיה כועי, יוסף סלומי בן יהודית ריוגאן, רפאל אפרים בן אפרת. לזרע של קיימא: סיגלית בת מזל. לעילוי נשמת: מרים יפעי בת חנה קעטבי, עובדיה יפעי בן סלאמה יפעי, יפת בן שלום אשוואל. פרחה בת ז'חלה חיי. הרצל בן אגדס

תרמת ס"ח וזיכית
חאות משפחות בכל הארץ!
 חשבון בנק דואר 20-783-220.
 כותב הזוהר הקדוש: "המזכה את הרבים נעשה אהובו של הקב"ה ומתברך ב-70 ברכות!"

חידה: כיצד ניתן לראות את הכוכבים באמצע היום?
 (טוב מאד) מציבה מראה מלא אמצע לילית מלא סכא. מא

חג שמח לכל קוראי העלון ועם ישראל!